

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-07-54868 חיון נ' מבורך

לפני כבוד השופטת עדנה יוסף-קוזין

תובעת מורן חיון

נגד

נתבע עזר מבורך

פסק דין

1. עניינה של התביעה, פיצויים בסך 50,000 ש"ח בגין פרסום לשון הרע וצו עשה המורה על מחיקת פרסומים ועל פרסום התנצלות.
2. הנתבע הוא עורך דין המנהל קבוצה בפייסבוק בשם "שאל עורך דין - מפורטים דיני עבודה". בקבוצה גולשים מעלים שאלות בתחום דיני עבודה ומקבלים תשובות מעורכי דין העוסקים בתחום ומשתתפים בקבוצה. לדברי הנתבע, במועד הרלבנטי לאירועים נושא התביעה, היו בקבוצה כ- 1,000 איש, ונכון למועד עדותו (20.2.2019), בקבוצה כ- 2,500 איש, מתוכם כ- 100 עורכי דין. (פרוט' עמ' 12 ש' 22-23. עמ' 13 ש' 3).
3. התובעת, גם היא עורכת דין, הצטרפה לקבוצת הפייסבוק של הנתבע כעו"ד וענתה לשאלות גולשים.
4. לטענת הנתבע, ביום 28.4.2017 הוא ביצע חסימה של התובעת משום שהיא הפרה את כללי ההתנהגות בקבוצה. לטענתו, התובעת מסרה את מספר הטלפון שלה לגולשים והזמינה אותם להתקשר אליה, ובכך ביצעה שידול לקוחות המהווה עבירה אתית. הנתבע אינו חולק על העובדה, לפיה בפועל הוא הוא חסם את התובעת בעמוד הפייסבוק הפרטי שלו. לנתבע הייתה יכולת לחסום את כניסת התובעת לקבוצה, אך הוא לא עשה כן. משכך, התובעת נותרה חברה בקבוצה, היא יכלה להיכנס לקבוצה, לראות פוסטים של חברי הקבוצה ולהמשיך להגיב להם. אך לאור חסימתה על ידי הנתבע בעמוד הפייסבוק הפרטי של הנתבע, היא לא יכלה לראות את הפוסטים והתגובות שהנתבע כתב בקבוצה.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-07-54868 חיון נ' מבורך

5. התובעת פירטה פרסומים של הנתבע אודותיה כדלקמן:

א. ביום 19.4.2017 התובעת כתבה מספר תשובות לגולש (איל נחשון). בתשובתה האחרונה כתבה לגולש: **"אשמח אם תתקשר אלי מחר. נשמע כאילו פוטרתי שלא כדין... מוזמן להתקשר אלי מחר..."**. כן כתבה את שמה ואת מספר הטלפון שלה. בתגובה הנתבע כתב בקבוצה: **"עו"ד חיון. אבקשך לא לפרסם מספר פלאפון בקבוצה. זה שידול אלא אם כן זה מתבקש על ידי האדם שפרסם את השאלה"**. (נספחים ג'-ד' לתצהיר התובעת).

ב. ביום 27.4.2017 התובעת השיבה לשאלת גולשת (רעות נטיבי טל). בתגובה הנתבע כתב: **"עו"ד חיון. אשמח אם תוכלי להפסיק לענות כאן. תודה"**. גולש (נייב אריאל) כתב בתגובה: **"תחסום אותה למה אתת שובר את הראש איתה. זה אתר שלך"**. (נספחים א' ו-ב' לתצהיר התובעת).

ג. ביום 28.4.2017 התובעת השיבה לגולש (שחר אהרון). הנתבע מחק את תגובתה וכתב: **"מורן. אבקשך לא לכתוב כאן. תודה"**. התובעת ראתה שתגובתה נמחקה וכתבה: **"התגובה שלי נמחקה?"** הנתבע כתב בתשובה: **"בפירוש כן. אסור לפרסם מספרי פלאפון. ביקשתי אבל התעלמת"**. (נספחים ה'-ו' לתצהיר התובעת).

ד. ביום 30.4.2017 התובעת ענתה לשאלת גולש (נרי בושארי). הנתבע הגיב: **"עוד מורן חיון. אבקשך לא לתת תשובות בפורום הזה. הוא פרטי"**. (נספחים ז'-ח' לתצהיר התובעת).

ה. ביום 23.5.2017 גולש (גבי חפץ אביאור), ביקש להתייעץ טלפונית. לאחר שהתובעת כתבה את מספר הטלפון שלה, הנתבע כתב: **"שלום עוד חיון. הורחקת מהקבוצה הזו ואת שבה ומפרסמת בה? מן הראוי שלא תעשי זאת בשנית. תודה. עזר מבורך, עו"ד"**. (נספחים ט'-י' לתצהיר התובעת).

6. כאמור לעיל בסעיף 4, התובעת לא יכלה לראות את תגובות הנתבע. לטענת התובעת, רק לאחר שהיא ראתה תגובות גולשים, שהגיבו לתגובות הנתבע, היא הבינה שמשחו לא בסדר". לדבריה, ראתה, למשל, כי אחד הגולשים כתב: **"תחסום אותה למה אתה שובר את הראש איתה. זה האתר שלך"**. את תגובת הנתבע שקדמה לתגובה זו של הגולש התובעת לא יכלה לראות, משום שכאמור הנתבע חסם אותה בדף הפייסבוק הפרטי שלו.

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-07-54868 חיון נ' מבורך

7. לתובעת מספר פרופילים בפייסבוק. אחד מהם הוא הראשי, שני הוא המשני ושלישי דומם. לדבריה, היא פעילה באופן קבוע עם הפרופיל הראשי. הפרופיל שחסם הנתבע, כאמור לעיל, בעמוד הפייסבוק הפרטי שלו, היה הפרופיל הראשי של התובעת. עוד לדברי התובעת, כשהבינה שהיא אינה רואה את כל התגובות, היא נכנסה לקבוצה באמצעות הפרופיל המשני שלה. אז הבינה שהנתבע חסם את הפרופיל הראשי שלה, אך לא מנע ממנה את הכניסה לקבוצה. לדברי התובעת, אחרי שראתה את פרסומיו של הנתבע, היא הסירה עצמה מהקבוצה וביקשה מהנתבע להסיר את פרסומיו הנוגעים אליה. בעדותו בחקירה נגדית הנתבע אישר כי הוא לא מחק את תגובותיו הנ"ל ביחס לתובעת. (פרוט' עמ' 10 ש' 38-39).
8. לטענת התובעת, תגובותיו של הנתבע שהובאו לעיל, אשר מתייחסות אליה, הן פרסום לשון הרע עליה.
9. לטענת הנתבע, התובעת מסרה את מספר הטלפון שלה לגולשים והזמינה אותם להתקשר אליה. הוא ביקש מהתובעת מספר פעמים לא למסור את מספר הטלפון שלה לגולשים שלא לבקשתם, מעשה המהווה, לטענתו, עבירה אתית של שידול לקוחות והפרה של כללי ההתנהגות בקבוצה. משלא נענתה לבקשותיו, ביום 28.4.2017 הוא חסם את התובעת.
10. הנתבע אינו חולק על העובדה, לפיה בפועל הוא חסם את התובעת בעמוד הפייסבוק הפרטי שלו. הנתבע יכל לחסום את התובעת בקבוצה אולם הוא לא עשה זאת. משכך, התובעת נותרה חברה בקבוצה. היא יכלה להיכנס לקבוצה, לראות פוסטים של חברי הקבוצה ולהמשיך להגיב להם. אך לאור חסימתה על ידי הנתבע בעמוד הפייסבוק הפרטי שלו, היא לא יכלה לראות את הפוסטים והתגובות הספציפיים של הנתבע בקבוצה.
11. באשר למועד בו הנתבע חסם את התובעת, הנתבע טען (בסעיף 20 לתצהירו), כי הוא הודיע לתובעת "בפרטי" כי הוא מוציא אותה מהקבוצה שלו. לטענתו, חסם אותה ביום 28.4.2017. התובעת טענה כי היא נחסמה על ידי הנתבע עוד קודם. הנתבע לא הציג כל סימוכין להודעה שלטענתו שלח לתובעת בפרטי וגם לא למועד חסימתה בפועל. מנספח ג' לכתב ההגנה, עליו הסתמך הנתבע, עולה כי התובעת שאלה את המתמחה של הנתבע אם הנתבע ביקש לחסום אותה. המתמחה השיב לה בשלילה. תימוכין לטענת התובעת, לפיה היא נחסמה עוד קודם ל- 28.4.2017 מצויה בעובדה, לפיה לאחר שנודע לה על פרסומי הנתבע ביחס אליה, היא מיד פרשה מהקבוצה. הדעת נותנת, בנסיבות אלה, שאם היא

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-07-54868-07 חיון נ' מבורך

הייתה מודעת לתגובות הנתבע אודותיה בתאריכים 19.4.2017 ו- 27.4.2017, היא לא הייתה ממשיכה לפעול בקבוצה כפי שעשתה.

12. כאמור לעיל, הנתבע כתב על התובעת, כי היא משדלת לקוחות; הוא דרש ממנה לא לפרסם את מספר הטלפון שלה; הוא הורה לה מספר פעמים להפסיק לפעול ולכתוב בקבוצה ולא לתת תשובות בקבוצה. הנתבע כתב כי התובעת מפרסמת בקבוצה למרות שהיא הורחקה ממנה. כן כתב לה: **"מן הראוי שלא תעשי זאת בשנית."**

13. התובעת היא עורכת דין. בפרט לאור מקצועה, ניתן לומר שדברי הנתבע כאמור, לעיני הקבוצה, הם מעליבים, מכפישים ומזיקים. הנתבע ייחס לתובעת ביצוע עבירה אתית. בכך הטיל דופי ביושרתה ומקצועיותה. אמרות כאמור וסילוק התובעת מהקבוצה בפרהסיה חזור ושנה, היה בהם גם להלבין פניה ברבים ולהשפיל אותה, הן בעיני גולשים שאינם עורכי דין והן בעיני חבריה למקצוע החברים בקבוצה. הדברים שכתב גולש לנתבע: **"תחסום אותה למה אתה שובר את הראש איתה. זה האתר שלך."**, מדגימים את ביזוי התובעת, בפרט כעורכת דין. פרסומי הנתבע נעשו בקבוצה בה היו כ- 1,000 חברים, בהם עורכי דין רבים. לפיכך, הפרסומים באים בגדר פרסום לשון הרע על התובעת והיה בהם כדי לפגוע בשמה הטוב בפרט כעו"ד.

14. בפרסומיו כאמור לעיל, הנתבע פנה אל התובעת בקבוצה. כלומר, הוא היה מודע, הן לכך שהוא מפרסם דבריו בקבוצה והן לכך שהוא לא הסיר את התובעת מהקבוצה. בפרסום מיום 28.4.2017 הוא אף הבין (בטעות) כי התובעת רואה את שהוא כותב. (התובעת לא ראתה את שהוא כתב אלא ראתה שתגובתה נמחקה). היה מצופה מהנתבע להימנע מפניה אל התובעת כאמור בפרהסיה. היה מצופה ממנו ליצור עם התובעת קשר, אם טלפונית ואם בכתב, ולדרוש ממנה להפסיק לפעול בקבוצה. בהיותו בעל הקבוצה, יכל לחסום כניסתה של התובעת לקבוצה. בנסיבות אלה, היה מצופה ממנו, במקום לרשום תגובות כאמור, לחסום את כניסת התובעת לקבוצה. כמו כן, לא היה זה נכון להנחות את המתמחה של הנתבע לפעול מול התובעת. היה מצופה מהנתבע להסדיר העניין עם התובעת באופן ישיר וברור.

15. הנתבע טען כי הוא לא חסם את התובעת בקבוצה כי באותו הזמן הוא **"לא הבין במחשבים"**. (פרוט' עמ' 9 ש' 24-269). לא ניתן לקבל את הטענה. על אדם, לא כל שכן עו"ד, שבוחר לנהל קבוצה, מוטלת חובת זהירות כלפי פרטים שעלולים להיפגע מההתנהלות בקבוצה. מכאן האחריות והחובה לשלוט בצדדים הטכניים של ניהול הקבוצה. בנסיבות, היה מצופה מהנתבע לדעת כיצד לחסום כניסת משתמש למניעת השיח שהתנהל כאמור

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-07-54868 חיון נ' מבורך

לעיל. כאמור לעיל, אחד הגולשים אף כתב לו והעיר שהוא יכול לחסום את התובעת בקבוצה, אך הנתבע המשיך להתעלם. גם היה על הנתבע לדעת שהתובעת אינה מודעת לאשר הוא כותב אליה ועליה.

16. הנתבע טען כי טענתו, לפיה התובעת ביצעה עבירה של שידול לקוחות הייתה אמת. זאת, לטענתו, משום שהתובעת מסרה את מספר הטלפון שלה או הזמינה ליצור עמה קשר, למרות שלא התבקשה לכך על ידי הגולשים. אינני מקבלת את הטענה. הנתבע לא הוכיח כי מסירת מספר הטלפון בנסיבות ובהקשר שבהם התובעת פעלה היא עבירה אתית. יש לציין כי הנתבע עצמו לא נמנע מפרסום מספר הטלפון שלו ואתר משרדו בקבוצה. כמו כן, הנתבע עצמו מסר את מספר הטלפון שלו או הזמין להתקשר אליו למרות שלא התבקש. לשאלת גולשת (מלי יחיא), הנתבע הציע לה ליצור עמו קשר טלפוני ("דברי איתי ונבדוק..."), "היי מלי את יכולה לפנות אלי פלאפונית 0506-330683". במועד אחר הנתבע השיב לשאלת גולש (דויד דדי שחר), וכתב לו: "דבר איתי"; (נספחים י"א-י"ב לתצהיר התובעת). קושי נוסף בטענת הנתבע נעוץ בכך שכאשר עורכי דין אחרים בקבוצה הזמינו גולשים לפנות אליהם או מסרו מספר טלפון, הנתבע לא העיר להם ולא פעל בעניינם. ראו למשל נספח כ' לתצהיר התובעת, שם גולשת שאלה לעלות ייצוג. בתשובה עו"ד דניאל חוטובלי כתב לה שהיא מוזמנת לפנות אליו ורשם לה את מספר הטלפון שלו. זאת למרות שהיא לא ביקשה פרטי עו"ד. ראו גם נספח כ"א לתצהיר התובעת, שם עו"ד אחר (בן אוסטפלד), ביוזמתו ולא ביוזמת הגולשת, המליץ לה לפנות לעו"ד ורשם את מספר הטלפון שלו.

17. הנתבע טען כי הוא מפעיל את הקבוצה ללא אינטרס כלכלי. אינני מקבלת את הטענה. מנספחי תצהיר התובעת ניתן להיווכח כי לפחות חלק מהגולשים הם בהחלט לקוחות פוטנציאליים. הנתבע אף הזמין, לפחות חלק מהם, לפנות אליו לצורך קבלת ייעוץ משפטי מעבר לתשובות הניתנות בקבוצה. פעילות עורכי הדין בקבוצה, אפוא, מאפשרת להם לגייס לקוחות. בחקירתו הנגדית הנתבע גם אישר כי לעיתים גולשים בקבוצה הופכים להיות לקוחות משלמים. (פרוטי עמ' 8 ש' 25-28).

18. לאחר שהתובעת התוודעה לפרסומים, היא ביקשה מהנתבע להסירם. תמוה שעל אף שהתובעת כבר לא פעלה בקבוצה, הנתבע סרב לבקשתה ונמנע מהסרת הפרסומים. סירוב זה פוגם בכנות התנהלות הנתבע ותומך בטענת התובעת, לפיה הנתבע רצה לפגוע בה.

19. סיכומו של דבר, התביעה מתקבלת. בנסיבות כאמור, פיצוי בסך של 10,000 ש"ח יהיה סביר וראוי. בהתאם הנתבע ישלם לתובעת פיצוי בסך 10,000 ש"ח. בנוסף ישלם לתובעת את

בית משפט השלום בפתח תקווה

תא"מ 17-07-54868 חיון נ' מבורך

אגרת בית המשפט בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד תשלומה ובצירוף שכ"ט עו"ד בסך 5,000 ש"ח.

20. הנתבע ימחק את תגובותיו כאמור לעיל בסעיף 5, תוך 7 ימים.

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' אדר ב' תשע"ט, 16 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

עדנה יוסף-קוזין, שופטת

